

Cinquena*Dispensa de titulació*

Els membres del Cos de Policia de la Comunitat Valenciana que manquen de la titulació exigida per al lloc al qual vagen a accedir, podran exercir el dret a la promoció interna, sempre que superen en l'Institut Valencià de Seguretat Pública el curs de dispensa corresponent per al grau de requisit de titulació.

Aquesta dispensa de titulació només podrà ser exercida fins a un màxim de tres convocatòries.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única*Derogació normativa*

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang en tot allò que s'oposen o es contradiuen amb la aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera*Desenvolupament normatiu*

Es faculta el Consell de la Generalitat per la realització del desenvolupament reglamentari d'aquesta llei.

Segona*Entrada en vigor*

Aquesta llei entrarà en vigor als vint dies de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Proposició de llei de règim econòmic matrimonial valencià, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 53.944).

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS VALENCIANES

La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió del dia 7 de novembre de 2006, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei de règim econòmic matrimonial valencià, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 53.944).

D'acord amb el que disposen els articles 119.2 i 91.1 del RCV, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts Valencianes
València, 7 de novembre de 2006

El president,
Julio de España Moya

A LA MESA DE LES CORTS

Serafín Castellano Gómez, síndic del Grup Parlamentari Popular, a l'empara del que disposa el RCV en els seus arti-

Quinta*Dispensa de titulación*

Los miembros del Cuerpo de Policía de la Comunidad Valenciana que no tengan la titulación exigida para el puesto al cual vayan a acceder, podrán ejercer el derecho a la promoción interna, siempre que superen en el Instituto Valenciano de Seguridad Pública el curso de dispensa correspondiente para el grado de requisito de titulación.

Esta dispensa de titulación sólo podrá ser ejercida hasta un máximo de tres convocatorias.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única*Derogación normativa*

Quedan derogadas todas las disposiciones de igual o inferior rango en todo aquello que se oponga o contradiga con esta ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera*Desarrollo normativo*

Se faculta al Consell de la Generalitat para la realización del desarrollo reglamentario de la presente ley.

Segunda*Entrada en vigor*

La presente ley entrará en vigor a los veinte días de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Proposición de ley de régimen económico matrimonial valenciano, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 53.944).

PRESIDENCIA DE LAS CORTES VALENCIANAS

La Mesa de las Cortes Valencianes, en la reunión celebrada el día 7 de noviembre de 2006, ha acordado admitir a trámite la Proposición de ley de régimen económico matrimonial valenciano, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 53.944).

De acuerdo con lo dispuesto en los artículos 119.2 i 91.1 del RCV, se ordena la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts Valencianes
Valencia, 7 de noviembre de 2006

El presidente,
Julio de España Moya

A LA MESA DE LES CORTS

Serafín Castellano Gómez, síndic del Grupo Parlamentario Popular, al amparo de lo dispuesto en el RCV en sus artículos

cles 118 i 119, té l'honor de presentar la Proposició de llei de règim econòmic matrimonial valencià següent.

La Proposició de llei està acompanyada d'una exposició de motius que serveixen també com a antecedents, perquè la cambra pugui pronunciar-s'hi.

Palau dels Borja, 25 d'octubre de 2006
Serafín Castellano Gómez

PROPOSICIÓ DE LLEI DE RÈGIM ECONÒMIC MATRIMONIAL VALENCIÀ

Exposició de motius

La llei foral relativa al règim econòmic matrimonial és una de les que exigeix un esforç més intens d'adaptació constitucional respecte al que va ser la regulació foral d'aquesta matèria i, a més, per referir-se a una realitat social molt mudable i per ser pròxima als ciutadans, és de les que planteja problemes més necessitats d'un enfocament jurídic equilibrat.

En efecte, la regulació foral del règim econòmic matrimonial girava entorn de dos idees bàsiques, les quals eren, d'una banda, la subordinació de la dona al marit a qui competia, fonamentalment, la responsabilitat econòmica del matrimoni i de la família i, de l'altra, el règim dotal amb el seu significat foral.

La subordinació de la dona al marit és absolutament incompatible amb l'article 14 de la nostra Constitució. Per això, tota regulació del règim econòmic del matrimoni valencià ha d'adaptar la normativa foral a la inqüestionable igualtat entre home i dona quant a la gestió i la responsabilitat econòmiques del matrimoni i de la família. D'una altra banda, el dot, en tant que manifestació de discriminació econòmica respecte de la dona, a la qual acompanyava en el seu matrimoni i que després era, si s'esqueia, incrementada pel marit, només pot perviure en el marc de la nostra Constitució si té un origen estrictament convencional i referible tant al marit com a la dona.

El respecte degut als valors constitucionals exigeix que l'exercici de la competència legislativa en matèria de dret foral civil, que l'article 49.1.2a de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana atribueix en exclusiva a La Generalitat, es porte a efecte a partir de l'existència en la nostra legislació foral d'una normativa sobre règim econòmic matrimonial valencià, del qual s'ha de salvar allò constitucionalment impecable, adaptar-lo a les necessitats de la nostra societat i reordenar-lo a fi que no perda l'harmonia necessària interna com a conseqüència del filtrat constitucional del que va ser el règim econòmic del matrimoni valencià en el nostre dret foral.

És per les raons al·ludides que l'exercici de la competència estatutària en aquesta matèria donarà lloc a una normativa necessàriament diferent de la que va estar vigent en la nostra època foral, però reconeixible en aquesta a través d'institucions com la carta de núpcies, les donacions per raó de matrimoni, la llibertat de pactes quant al règim econòmic matrimonial, l'adopció del règim de separació de béns com a règim econòmic matrimonial supletori o la germania.

D'aquesta manera, el dret civil, enllunyat en l'exercici de la competència de l'article 49.1 2a de l'Estatut, entronca

118 i 119, tiene el honor de presentar la siguiente Proposición de ley de régimen económico matrimonial valenciano.

La Proposición de ley va acompanyada de una exposició de motivos que sirven también como antecedentes para que la cámara pueda pronunciar-se sobre ella.

Palau dels Borja, 25 d'octubre de 2006
Serafín Castellano Gómez

PROPOSICIÓN DE LEY DE RÉGIMEN ECONÓMICO MATRIMONIAL VALENCIANO

Exposición de motivos

La ley foral relativa al régimen económico matrimonial es una de las que exige un esfuerzo más intenso de adaptación constitucional con respecto a lo que fue la regulación foral de tal materia y, además, por referirse a una realidad social muy mudable y por ser próxima a los ciudadanos, es de las que plantea problemas más necesitados de un equilibrio enfoque jurídico.

En efecto, la regulación foral del régimen económico matrimonial giraba en torno a dos ideas básicas, que eran, por una parte, la subordinación de la mujer al marido a quien competía, fundamentalmente, la responsabilidad económica del matrimonio y de la familia y, por otra, el régimen dotal con su significado foral.

La subordinación de la mujer al marido es absolutamente incompatible con el artículo 14 de nuestra Constitución. Por eso toda regulación del régimen económico del matrimonio valenciano debe adaptar la normativa foral a la incuestionable igualdad entre hombre y mujer en punto a gestión y responsabilidad económicas del matrimonio y de la familia. Por otra parte, la dote, en tanto que manifestación de discriminación económica respecto de la mujer a quien acompañaba en su matrimonio y que después era, en su caso, incrementada por el marido, sólo puede pervivir en el marco de nuestra Constitución si tiene un origen estrictamente convencional y referible tanto al marido como a la mujer.

El debido respeto a los valores constitucionales exige que el ejercicio de la competencia legislativa en materia de derecho foral civil, que el artículo 49.1.2a del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana atribuye en exclusiva a La Generalitat, se lleve a efecto partiendo de la existencia en nuestra legislación foral de una normativa sobre régimen económico matrimonial valenciano, salvando de éste lo constitucionalmente impecable, adaptándolo a las necesidades de nuestra sociedad y reordenándolo para que no pierda la necesaria armonía interna como consecuencia del filtrado constitucional del que fue el régimen económico del matrimonio valenciano en nuestro derecho foral.

Es por las razones aludidas por lo que el ejercicio de la competencia estatutaria en esta materia dará lugar a una normativa necesariamente diferente de la que estuvo vigente en nuestra época foral, pero reconocible en ella a través de instituciones como la carta de nupcias, las donaciones por razón de matrimonio, la libertad de pactos en cuanto al régimen económico matrimonial, la adopción del régimen de separación de bienes como régimen económico matrimonial supletorio o la germanía.

De esta manera, el derecho civil, alumbrado en el ejercicio de la competencia del artículo 49.1 2a del Estatuto en-

inqüestionablement amb el que va ser el nostre dret foral civil, del qual se separa només en les qüestions en les quals s'ha de donar resposta a les exigències més urgents de la nostra societat i en allò que exigeix el respecte als valors i principis de la nostra Constitució, la qual opera, precisament, des d'eixos mateixos principis i valors, com a causa irrenunciable de la reintegració als valencians del que va ser el seu dret foral civil, i ompli així, amb aquesta reintegració actualitzada i constitucionalitzada, una part del contingut de la competència que l'article 49.1.2a de l'Estatut d'autonomia reconeix en exclusiva a La Generalitat, d'acord amb el que estableix l'article 7 i la disposició transitòria tercera d'aquest mateix text legal.

Aquesta llei sobre règim econòmic matrimonial consta d'una exposició de motius i tres títols, que es dediquen respectivament a les disposicions comunes del règim econòmic matrimonial valencià, a la germania i al règim legal supletori valencià. El primer d'aquests tres títols està, d'altra banda, dividit en sis capítols, referits a les disposicions generals, les càrregues de la família, l'habitatge habitual, la carta de núpcies, les donacions per raó de matrimoni i les convencions de naturalesa dotal, respectivament. Així mateix, aquesta llei es compon de cinquanta-quatre articles. Finalment, inclou dos disposicions transitòries, una addicional i quatre disposicions finals.

TÍTOL PRIMER
DISPOSICIONS COMUNES DEL RÈGIM
ECONÒMIC MATRIMONIAL VALENCIÀ

CAPÍTOL I
Disposicions generals

Article 1
Objecte

1. Aquesta llei té com a objecte regular el règim econòmic matrimonial valencià.

2. La regulació esmentada es du a terme des de la recuperació del dret foral civil valencià i el seu desenrotllament i adaptació pertinents als valors i principis constitucionals, així com a les noves demandes socials.

Article 2
Àmbit d'aplicació

Aquesta llei s'aplicarà als matrimonis els efectes dels quals hagen de regir-se per la llei valenciana, de conformitat amb l'article 3 de l'Estatut d'autonomia i les normes per a resoldre conflictes de lleis aprovades per l'Estat, en exercici de la competència exclusiva que li reconeix la Constitució.

Article 3
Fonament i objectius del règim econòmic matrimonial valencià

El règim econòmic matrimonial valencià té com a fonament la plena igualtat jurídica, formal i material dels cònjuges i es defineix per la llibertat civil més absoluta entre aquests, sense perjudici de la necessària protecció social, econòmica i jurídica de la família, en especial en els casos de violència domèstica, i de les mesures de protecció inte-

trona incuestionablemente con el que fue nuestro derecho foral civil del que se separa sólo en aquello en lo que se debe dar respuesta a las exigencias más urgentes de nuestra sociedad y en lo que exige el respeto a los valores y principios de nuestra Constitución, la cual opera, precisamente, desde esos mismos principios y valores, como causa irrenunciable de la reintegración a los valencianos del que fue su derecho foral civil, llenando así, con esta actualizada y constitucionalizada reintegración, una parte del contenido de la competencia que el artículo 49.1.2a del Estatuto de autonomía reconoce en exclusiva a La Generalitat, de acuerdo con lo establecido en el artículo 7 y la disposición transitoria tercera de este mismo texto legal.

La presente ley sobre régimen económico matrimonial consta de una exposición de motivos y tres títulos, que se dedican respectivamente a las disposiciones comunes del régimen económico matrimonial valenciano, a la germanía y al régimen legal supletorio valenciano. El primero de estos tres títulos está, por su parte, dividido en seis capítulos, referidos a las disposiciones generales, las cargas de la familia, la vivienda habitual, la carta de nupcias, las donaciones por razón de matrimonio y las convenciones de naturaleza dotal, respectivamente. Asimismo, esta ley se compone de cincuenta y cuatro artículos. Finalmente, incluye dos disposiciones transitorias, una adicional y cuatro disposiciones finales.

TÍTULO PRIMERO
DISPOSICIONES COMUNES DEL RÉGIMEN
ECONÓMICO MATRIMONIAL VALENCIANO

CAPÍTULO I
Disposiciones generales

Artículo 1
Objeto

1. La presente ley tiene como objeto regular el régimen económico matrimonial valenciano.

2. Dicha regulación se lleva a cabo desde la recuperación del derecho foral civil valenciano y su pertinente desarrollo y adaptación a los valores y principios constitucionales, así como a las nuevas demandas sociales.

Artículo 2
Ámbito de aplicación

Esta ley se aplicará a los matrimonios cuyos efectos deban regirse por la ley valenciana, conforme al artículo 3 del Estatuto de autonomía y a las normas para resolver conflictos de leyes aprobadas por el Estado, en ejercicio de la competencia exclusiva que le reconoce la Constitución.

Artículo 3
Fundamento y objetivos del régimen económico matrimonial valenciano

El régimen económico matrimonial valenciano tiene como fundamento la plena igualdad jurídica, formal y material de los cónyuges y se define por la más absoluta libertad civil entre los mismos, sin perjuicio de la necesaria protección social, económica y jurídica de la familia, en especial en los casos de violencia doméstica, y de las medidas de

gral dels fills menors i discapacitats, així com de persones majors o en situació de dependència, que en aquesta llei es preveuen i que tenen com a objecte garantir l'exercici ple dels drets i el compliment dels deures familiars.

Article 4

Gènesi del règim econòmic matrimonial valencià

El règim econòmic matrimonial valencià, amb els objectius i el fonament assenyalats en l'article anterior, s'acordarà pels cònjuges amb llibertat civil total i sencera en la carta de núpcies que atorguen a aquest efecte, sense altres limitacions que les establertes en aquesta llei, anteriorment al matrimoni, a l'hora de celebrar-lo o bé amb posterioritat, i en la qual tindrà constància.

Article 5

Modificació del règim econòmic matrimonial valencià. Els seus efectes front a tercers

1. Els cònjuges podran modificar el seu règim econòmic matrimonial amb la mateixa llibertat amb què el van configurar, per a adaptar-lo, de comú acord, a les noves circumstàncies socials, econòmiques o jurídiques del seu matrimoni o família.

2. La modificació del règim econòmic matrimonial valencià en cap cas perjudicarà els drets ja adquirits per tercers abans del seu coneixement efectiu o, en tot cas, de la publicació oficial en el registre públic competent.

Article 6

Règim econòmic matrimonial valencià

A falta de carta de núpcies o quan aquesta siga ineficaz, el règim econòmic aplicable serà el de separació de béns, sense que la celebració del matrimoni tinga una altra transcendència econòmica per als consorts que la d'afectar les seues rendes i patrimonis respectius a l'alçament de les càrregues de la família.

Article 7

Llibertat de contractació i representació

Siga quin siga el règim econòmic del matrimoni, els cònjuges podran celebrar entre ells qualsevol classe d'actes jurídics i contractes. En la celebració d'eixos actes, ja siga entre ells o amb tercers, cap d'ells no podrà atribuir-se la representació de l'altre sense que li haja sigut atribuïda voluntàriament per aquest.

CAPÍTOL SEGON De les càrregues de la família

Article 8

Afecció especial dels béns dels cònjuges a l'alçament de les càrregues familiars

1. Amb independència del règim econòmic matrimonial, els cònjuges estan obligats a contribuir a l'alçament de les càrregues de la família.

protección integral de los hijos menores y discapacitados, así como de personas mayores, o en situación de dependencia, que en esta ley se contemplan y que tienen como objeto garantizar el pleno ejercicio de los derechos y el cumplimiento de los deberes familiares.

Artículo 4

Génesis del régimen económico matrimonial valenciano

El régimen económico matrimonial valenciano, con los objetivos y el fundamento señalados en el artículo anterior, se acordará por los cónyuges con total y entera libertad civil en la carta de nupcias que otorgan a este efecto sin otras limitaciones que las establecidas en esta ley, anteriormente al matrimonio, a la hora de celebrarlo o bien con posterioridad, constando el mismo.

Artículo 5

Modificación del régimen económico matrimonial valenciano. Sus efectos frente a terceros

1. Los cónyuges podrán modificar su régimen económico matrimonial con la misma libertad con que lo configuraron, para adaptarlo, de común acuerdo, a las nuevas circunstancias sociales, económicas o jurídicas de su matrimonio o familia.

2. La modificación del régimen económico matrimonial valenciano en ningún caso perjudicará los derechos ya adquiridos por terceros antes de su efectivo conocimiento o, en todo caso, de la publicación oficial en el registro público competente.

Artículo 6

Régimen económico matrimonial valenciano

A falta de carta de nupcias o cuando esta sea ineficaz, el régimen económico aplicable será el de separación de bienes, sin que la celebración del matrimonio tenga otra transcendencia económica para los consortes que la de afectar a sus respectivas rentas y patrimonios al alzamiento de las cargas de la familia.

Artículo 7

Libertad de contratación y representación

Sea cual sea el régimen económico del matrimonio, los cónyuges podrán celebrar entre sí cualquier clase de actos jurídicos y contratos. En la celebración de esos actos, ya sea entre sí o con terceros, ninguno de ellos podrá atribuirse la representación del otro sin que le haya sido atribuida voluntariamente por este.

CAPÍTULO SEGUNDO De las cargas de la familia

Artículo 8

Afección especial de los bienes de los cónyuges al alzamiento de las cargas familiares

1. Con independencia del régimen económico matrimonial, los cónyuges están obligados a contribuir al alzaamiento de las cargas de la familia.

2. La forma i mesura en què cada un dels cònjuges atenga el seu compromís amb l'alçament de les càrregues de la família serà la que resulte de l'acord entre els dos i, en defecte d'aquest acord, en la forma i mesura que resulte proporcional a les seues rendes i patrimonis respectius.

3. Sense perjudici del principi de responsabilitat patrimonial universal, els béns i la resta de recursos econòmics dels cònjuges estan afectes a l'alçament de les càrregues del matrimoni, i en especial, les convencions dotals previstes en el capítol VI del títol I d'aquesta llei així com, si és el cas, les donacions a què es refereix l'article 31 d'aquesta llei.

Article 9

Les càrregues de la família. Concepte

Tenen la consideració de càrregues de la família:

1. Les despeses necessàries per a complir el deure d'aliments entre els cònjuges i el d'aquests amb els seus fills comuns o amb els de qualsevol d'ells que convisquen amb el matrimoni, amb els fills discapacitats, així com amb els ascendents que estiguen convivint o no amb la família i sota la dependència econòmica d'aquesta, els recursos dels quals siguin insuficients per a aquesta finalitat.

2. Les atencions de previsió, adequades als usos i circumstàncies de la família, referides a les persones relacionades en el paràgraf anterior i als béns que, tot i ser de titularitat exclusiva d'algun dels membres de la família, siguin d'ús comú d'aquesta.

3. Les despeses d'adquisició, conservació i millora dels béns i drets de titularitat conjunta i les mateixes despeses en relació amb els béns de titularitat privativa d'algun dels membres de la família, però només en proporció al valor del seu ús, quan aquest corresponga a la família i s'exerceix efectivament per aquesta.

Article 10

Deure d'informació econòmica entre els cònjuges

1. Als efectes de complir amb l'obligació de contribuir a l'alçament de les càrregues del matrimoni, els cònjuges hauran d'informar-se recíprocament sobre la composició dels seus patrimonis respectius i sobre els rendiments de les seues activitats respectives. No obstant l'anterior, els cònjuges podran dispensar-se expressament de la dita obligació d'informació patrimonial.

2. En tot cas, els cònjuges estan obligats a informar-se recíprocament sobre els actes d'administració que, si és el cas, duguen a terme sobre el patrimoni comú, si hi ha, i sobre les despeses que duguen a terme per a satisfer les càrregues familiars.

Article 11

Despeses d'un cònjuge per a satisfer les necessitats ordinàries de la família

1. Dels actes d'un cònjuge dirigits a satisfer les necessitats ordinàries de la família, segons els usos del lloc i les circumstàncies d'aquesta, respondran front a tercers, en primer lloc i solidàriament, els béns del cònjuge que va contraure el deute i els béns comuns i, subsidiàriament, els de l'altre cònjuge.

2. En les relacions internes entre els cònjuges, el que haja satisfet més quantitat de què li corresponia, segons el que disposa l'apartat 2 de l'article 8 d'aquesta llei, tindrà dret a ser reembossat per l'altre cònjuge.

2. La forma y medida en la que cada uno de los cónyuges atienda a su compromiso con el alzamiento de las cargas de la familia será la que resulte del acuerdo entre los dos y, en defecto de tal acuerdo, en la forma y medida que resulte proporcional a sus respectivas rentas y patrimonios.

3. Sin perjuicio del principio de responsabilidad patrimonial universal, los bienes y demás recursos económicos de los cónyuges están afectos al alzamiento de las cargas del matrimonio, y en especial, las convenciones dotales previstas en el capítulo VI del título I de esta ley así como, en su caso, las donaciones a las que se refiere el artículo 31 de la misma.

Artículo 9

Las cargas de la familia. Concepto

Tienen la consideración de cargas de la familia:

1. Los gastos necesarios para cumplir el deber de alimentos entre los cónyuges y de estos con sus hijos comunes o con los de cualquiera de ellos que convivan con el matrimonio, los hijos discapacitados, así como con los ascendentes que, conviviendo o no con la familia, estén abajo su dependencia económica, o cuyos propios recursos sean insuficientes a tal fin.

2. Las atenciones de previsión, adecuadas a los usos y circunstancias de la familia, referidas a las personas relacionadas en el párrafo anterior y a los bienes que, incluso siendo de titularidad exclusiva de alguno de los miembros de la familia, sean de uso común de ella.

3. Los gastos de adquisición, conservación y mejora de los bienes y derechos de titularidad conjunta y los mismos gastos en relación con los bienes de titularidad privativa de alguno de los miembros de la familia, pero sólo en proporción al valor de su uso, cuando este corresponda a la familia y se ejercite efectivamente por ella.

Artículo 10

Deber de información económica entre los cónyuges

1. A los efectos de cumplir con la obligación de contribuir al alzamiento de las cargas del matrimonio, los cónyuges deberán informarse recíprocamente sobre la composición de sus respectivos patrimonios y sobre los rendimientos de sus respectivas actividades. No obstante lo anterior, los cónyuges podrán dispensarse expresamente de dicha obligación de información patrimonial.

2. En todo caso, los cónyuges están obligados a informarse recíprocamente sobre los actos de administración que, en su caso, lleven a cabo sobre el patrimonio común, si lo hay, y sobre los gastos que lleven a cabo para satisfacer las cargas familiares.

Artículo 11

Gastos de un cónyuge para satisfacer las necesidades ordinarias de la familia

1. De los actos de un cónyuge dirigidos a satisfacer las necesidades ordinarias de la familia, según los usos del lugar y las circunstancias de la misma, responderán frente a terceros, en primer lugar y solidariamente, los bienes del cónyuge que contrajo la deuda y los bienes comunes y, subsidiariamente, los del otro cónyuge.

2. En las relaciones internas entre los cónyuges, el que haya satisfecho más cantidad de la que le correspondía, según lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 8 de la presente ley, tendrá derecho a ser reembolsado por el otro cónyuge.

Article 12*El treball per a la casa i conceptes assimilats*

1. Llevat de pacte en contra entre els cònjuges, el treball per a la casa serà considerat com a contribució a l'alçament de les càrregues familiars i matrimonials.

2. La mateixa consideració tindrà l'atenció especial als fills menors, discapacitats i als ascendents que visquen en la llar familiar o en la seua llar o en un altre establiment d'acollida, però en règim de dependència econòmica i assistencial, si és el cas, del matrimoni.

3. També es considerarà treball per a la casa la col·laboració no retribuïda que un dels cònjuges preste a l'altre en l'exercici de la seua activitat empresarial o professional.

Article 13*Criteris de valoració del treball per a la casa*

1. Són criteris de valoració del treball per a la casa, a falta d'acord, els següents: el cost d'aquests serveis en el mercat laboral, els ingressos que el cònjuge que presta aquests serveis haja pogut deixar d'obtenir en l'exercici de la seua professió o ofici com a conseqüència de la dedicació al treball domèstic en qualsevol de les seues manifestacions enumerades en l'article precedent, o els ingressos obtinguts pel cònjuge beneficiari d'aquests serveis en la mesura que la seua prestació per l'altre cònjuge li ha permès d'obtenir-los.

2. La consideració dels serveis previstos en aquest article com a col·laboració per a l'alçament de les càrregues de la família determina l'obligació de compensar-los a l'hora de la separació o de la dissolució del matrimoni, atenent els criteris econòmics de valoració assenyalats en l'apartat anterior.

Article 14*Excepcions a la compensació del treball per a la casa*

1. Llevat de pacte en contra, la compensació a què es refereix l'article anterior no tindrà lloc quan, d'una altra manera, el cònjuge amb dret a ella haja obtingut avantatges patrimonials quantitativament equiparables a aquesta compensació, com a conseqüència precisament del règim econòmic que va ordenar el seu matrimoni.

2. No obstant això, aquesta compensació serà compatible amb altres drets de caràcter patrimonial a què tinga dret el cònjuge que pugui exigir aquella i que tinguen causa jurídica diferent de la del dret a obtenir la compensació.

Article 15*Regles per a la compensació del treball domèstic i assimilats*

1. El pagament de la compensació pel treball per a la llar i el governament es farà en la quantia, forma, terminis i amb les garanties, si és el cas, que acorden les parts. Tot això, sense perjudici del que, a falta d'acord, decideix el jutge en la sentència judicial de separació o dissolució del matrimoni.

2. L'acció per a reclamar el pagament de la compensació prescriu en el termini de cinc anys. Aquest termini començarà a córrer des de la data de la dissolució del matrimoni o la de separació dels cònjuges.

Artículo 12*El trabajo para la casa y conceptos asimilados*

1. Salvo pacto en contra entre los cónyuges, el trabajo para la casa será considerado como contribución al alzaamiento de las cargas familiares y matrimoniales.

2. La misma consideración tendrá la atención especial a los hijos menores, discapacitados y a los ascendentes que vivan en el hogar familiar o en el suyo propio o en otro establecimiento de acogida, pero en régimen de dependencia económica y asistencial, en su caso, del matrimonio.

3. También se considerará trabajo para la casa la colaboración no retribuida que uno de los cónyuges preste al otro en el ejercicio de su actividad empresarial o profesional.

Artículo 13*Criterios de valoración del trabajo para la casa*

1. Son criterios de valoración del trabajo para la casa, a falta de acuerdo, los siguientes: el coste de tales servicios en el mercado laboral, los ingresos que el cónyuge que preste tales servicios haya podido dejar de obtener en el ejercicio de su profesión u oficio como consecuencia de la dedicación al trabajo doméstico en cualquiera de sus manifestaciones enumeradas en el artículo precedente, o los ingresos obtenidos por el cónyuge beneficiario de tales servicios en la medida en que su prestación por el otro cónyuge le ha permitido obtenerlos.

2. La consideración de los servicios previstos en este artículo como colaboración para el alzaamiento de las cargas de la familia determina la obligación de compensarlos a la hora de la separación o de la disolución del matrimonio, atendiendo a los criterios económicos de valoración señalados en el apartado anterior.

Artículo 14*Excepciones a la compensación del trabajo para la casa*

1. Salvo pacto en contra, la compensación a la que se refiere el artículo anterior no tendrá lugar cuando, de otro modo, el cónyuge con derecho a ella haya obtenido ventajas patrimoniales cuantitativamente equiparables a tal compensación como consecuencia precisamente del régimen económico que ordenó su matrimonio.

2. No obstante, tal compensación será compatible con otros derechos de carácter patrimonial a los que tenga derecho el cónyuge que pueda exigir aquella y que tengan causa jurídica diferente de la del derecho a obtener la compensación.

Artículo 15*Reglas para la compensación del trabajo doméstico y asimilados*

1. El pago de la compensación por el trabajo para el hogar y el gobierno se hará en la cuantía, forma, plazos y con las garantías, en su caso, que acuerden las partes. Todo ello, sin perjuicio de lo que, a falta de acuerdo, decida el juez en la sentencia judicial de separación o disolución del matrimonio.

2. La acción para reclamar el pago de la compensación prescribe en el plazo de cinco años. Tal plazo comenzará a correr desde la fecha de la disolución del matrimonio o la de separación de los cónyuges.

CAPÍTOL III

De l'habitatge habitual de la família

Article 16

Actes dispositius sobre l'habitatge habitual de la família. Requisits

1. Siga quin siga el règim econòmic del matrimoni, per a disposar d'algun dret sobre l'habitatge habitual de la família o sobre els mobles d'ús ordinari d'aquesta, el cònjuge titular necessitarà el consentiment de l'altre cònjuge en cada cas. El consentiment del cònjuge no titular s'ha de prestar amb coneixement dels elements essencials i de les circumstàncies accidentals del negoci dispositiu concret, llevat que hi renunciï expressament.

2. Si un dels cònjuges realitza un acte o negoci de disposició sobre un immoble que pot constituir l'habitatge habitual de la família, haurà de manifestar, en el document en què els formalitze, si aquesta circumstància concorre o no en l'immoble disposat. La manifestació errònia o falsa del disposador no perjudicarà l'adquirent de bona fe. En cas que l'immoble objecte del negoci dispositiu siga l'habitatge habitual de la família i així s'haja fet constar, haurà de figurar en el document públic el consentiment del cònjuge no titular.

3. En cas de negativa sense justa causa del consentiment per part del cònjuge no titular per a l'acte dispositiu o incapacitat per a prestar-lo, aquest podrà suplir-se per l'autorització judicial, que ponderarà, fonamentalment, l'interès de la família o qualsevol altra justa causa.

Es considerarà que al cònjuge no titular assisteix justa causa per a denegar el seu consentiment a l'acte dispositiu, entre altres raons, quan convisquen en la llar familiar fills comuns que siguin menors o discapacitats.

4. No obstant això, fins i tot en cas que la denegació del consentiment per a l'acte dispositiu per part del cònjuge no titular siga per alguna de les causes a què es refereix l'apartat anterior, el jutge, ponderarà les circumstàncies del cas i podrà suplir el consentiment d'aquell si aprecia que concorre un interès familiar superior que així ho exigeix.

Article 17

Anul·labilitat de l'acte dispositiu sobre l'habitatge habitual de la família

1. L'acte de disposició sobre l'habitatge habitual de la família efectuat pel cònjuge titular sense el consentiment de l'altre o sense l'autorització judicial corresponent podrà ser anul·lat a instància de l'altre cònjuge.

2. Esta acció caducarà als quatre anys, a comptar des de la inscripció de la disposició en el Registre de la Propietat, llevat que s'acredite que el cònjuge no titular va tenir coneixement d'aquest acte amb anterioritat a la inscripció, i en aquest cas aquest termini es computarà des de la data del coneixement real.

Article 18

Els tercers adquirents de l'habitatge habitual de la família i efectes de la inoposabilitat a aquests de l'anul·labilitat de l'acte dispositiu

1. La nul·litat de la disposició no afecta l'adquirent de bona fe i a títol onerós a qui el disposador no va informar o va informar inexactament sobre la condició d'habitatge habitual de la família de l'immoble objecte del negoci dispositiu.

CAPÍTULO III

De la vivienda habitual de la familia

Artículo 16

Actos dispositivos sobre la vivienda habitual de la familia. Requisitos

1. Sea cual sea el régimen económico del matrimonio, para disponer de algún derecho sobre la vivienda habitual de la familia o sobre los muebles de uso ordinario de la misma, el cónyuge titular necesitará el consentimiento del otro cónyuge en cada caso. El consentimiento del cónyuge no titular se debe prestar con conocimiento de los elementos esenciales y de las circunstancias accidentales del concreto negocio dispositivo, excepto que renuncie expresamente a ello.

2. Si uno de los cónyuges realiza un acto o negocio de disposición sobre un inmueble que pueda constituir la vivienda habitual de la familia deberá manifestar, en el documento en que los formalizó, si tal circunstancia concurre o no en el inmueble dispuesto. La manifestación errónea o falsa del disponente no perjudicará al adquirente de buena fe. En caso de que el inmueble objeto del negocio dispositivo sea la vivienda habitual de la familia y así se haya hecho constar, deberá figurar en el documento público el consentimiento del cónyuge no titular.

3. En caso de negativa sin justa causa del consentimiento por parte del cónyuge no titular para el acto dispositivo o incapacidad para prestarlo, este podrá suplirse por la autorización judicial, ponderando, fundamentalmente, el interés de la familia o cualquiera otra justa causa.

Se considerará que al cónyuge no titular le asiste justa causa para denegar su consentimiento al acto dispositivo, entre otras razones, cuando convivan en el hogar familiar hijos comunes que sean menores o discapacitados.

4. No obstante, incluso en caso de que la denegación del consentimiento para el acto dispositivo por parte del cónyuge no titular sea por alguna de las causas a las que se refiere el apartado anterior, el juez, ponderando las circunstancias del caso, podrá suplir su consentimiento si aprecia que concurre un interés familiar superior que así lo exija.

Artículo 17

Anulabilidad del acto dispositivo sobre la vivienda habitual de la familia

1. El acto de disposición sobre la vivienda habitual de la familia efectuado por el cónyuge titular sin el consentimiento del otro o sin la correspondiente autorización judicial podrá ser anulado a instancia del otro cónyuge.

2. Esta acción caducará a los cuatro años, a contar desde la inscripción de la disposición en el Registro de la Propiedad, excepto que se acredite que el cónyuge no titular tuvo conocimiento de tal acto con anterioridad a la inscripción, en cuyo caso tal plazo se computará desde la fecha del conocimiento real.

Artículo 18

Los terceros adquirentes de la vivienda habitual de la familia y efectos de la inoponibilidad a estos de la anulabilidad del acto dispositivo

1. La nulidad de la disposición no afecta al adquirente de buena fe y a título oneroso a quien el disponente no informó o informó inexactamente sobre la condición de vivienda habitual de la familia del inmueble objeto del negocio dispositivo.

2. En cas que el negoci dispositiu sobre l'habitatge habitual de la família no pugui anul·lar-se amb la correlativa restitució de les prestacions recíproques, el cònjuge no titular podrà exigir judicialment que les quantitats obtingudes pel cònjuge que va disposar de l'immoble sense el seu consentiment es destinen a l'adquisició d'un habitatge habitual suficient per a la família i de característiques anàlogues a la disposada, i pot igualment sol·licitar en seu judicial l'adopció de les mesures cautelars pertinents per a l'efectivitat de la reinversió sobre els béns privats del cònjuge disposador.

3. Sense perjudici d'això, el cònjuge que va efectuar l'acte dispositiu, l'anul·labilitat del qual siga inoposable al tercer adquirent, quedarà responsable dels danys i perjudicis irrogats a la família com a conseqüència directa del negoci dispositiu inatacable.

Article 19

Predetracció de l'ajovar domèstic a la defunció d'un dels cònjuges

1. En el moment de la defunció d'un dels cònjuges, s'adjudicaran al sobrevivent els béns que constitueixen l'ajovar domèstic de l'habitatge habitual comú dels cònjuges, per dret de predetracció, per la qual cosa no es computaran en el seu haver hereditari. No s'inclouen en aquest dret de predetracció els objectes de valor extraordinari en funció del muntant del cabal relict pel causant i del nivell de vida del matrimoni.

2. A falta de prova en contra, es presumirà que els béns que constitueixen l'ajovar domèstic de l'habitatge habitual, pertanyen per meitat i en pro indiviso als dos cònjuges.

3. Si la defunció ha sigut a causa d'un cas de violència domèstica, sempre que el cònjuge sobrevivent haja sigut condemnat per la mort dolosa de l'altre en sentència judicial ferma, quedarà privat d'aquest dret de predetracció.

Article 20

Predetracció de l'ajovar domèstic en els casos de separació, nul·litat o divorci

En els casos de separació, nul·litat o divorci, l'ús de l'ajovar domèstic s'atribuirà preferentment al cònjuge que continue en l'habitatge habitual de la família, sense perjudici del que els cònjuges acorden en el conveni regulador dels efectes patrimonials de la seua separació, divorci o nul·litat aprovat judicialment.

Article 21

Dret d'adjudicació preferent de l'habitatge habitual de la família

1. A la mort d'un dels cònjuges, l'ús de l'habitatge habitual que forme part de l'herència del premort, per ser aquest el titular d'aquesta en la seua totalitat o junt amb el cònjuge supervivent, s'adjudicarà preferentment a aquest, i es computarà per a la valoració de l'haver hereditari que li corresponga.

2. El dret d'adjudicació preferent al cònjuge supervivent no es reconeixerà en els casos en què la defunció d'un dels cònjuges haja sigut causada per violència domèstica exercida pel sobrevivent i aquest haja sigut condemnat per la mort dolosa de l'altre en sentència ferma.

2. En caso de que el negocio dispositivo sobre la vivienda habitual de la familia no pueda anularse con la correlativa restitución de las prestaciones recíprocas, el cónyuge no titular podrá exigir judicialmente que las cantidades obtenidas por el cónyuge que dispuso del inmueble sin su consentimiento se destinen a la adquisición de una vivienda habitual suficiente para la familia y de características análogas a la dispuesta, pudiendo igualmente solicitar en sede judicial la adopción de las medidas cautelares pertinentes para la efectividad de la reinversión sobre los bienes privativos del cónyuge disponente.

3. Sin perjuicio de ello, el cónyuge que efectuó el acto dispositivo, cuya anulabilidad sea inoponible al tercero adquirente, quedará responsable de los daños y perjuicios irrogados a la familia como consecuencia directa del negocio dispositivo inatacable.

Artículo 19

Predetracción del ajuar doméstico a la defunción de uno de los cónyuges

1. A la defunción de uno de los cónyuges, se adjudicarán al sobreviviente los bienes que constituyen el ajuar doméstico de la vivienda habitual común de los cónyuges, por derecho de predetracción, por lo que no se computarán en su haber hereditario. No se incluyen en este derecho de predetracción los objetos de extraordinario valor en función del montante del caudal relicto por el causante y del nivel de vida del matrimonio.

2. A falta de prueba en contra, se presumirá que los bienes que constituyen el ajuar doméstico de la vivienda habitual, pertenecen por mitad y en pro indiviso a los dos cónyuges.

3. Si la defunción ha sido a causa de un caso de violencia doméstica, siempre que el cónyuge sobreviviente haya sido condenado por la muerte dolosa del otro en sentencia judicial firme, quedará privado de este derecho de predetracción.

Artículo 20

Predetracción del ajuar doméstico en los casos de separación, nulidad o divorcio

En los casos de separación, nulidad o divorcio, el uso del ajuar doméstico se atribuirá preferentemente al cónyuge que continúe en la vivienda habitual de la familia, sin perjuicio de lo que los cónyuges acuerden en el convenio regulador de los efectos patrimoniales de su separación, divorcio o nulidad aprobado judicialmente.

Artículo 21

Derecho de preferente adjudicación de la vivienda habitual de la familia

1. A la muerte de uno de los cónyuges, el uso de la vivienda habitual que forme parte de la herencia del premuerto, por ser este el titular de la misma en su totalidad o junto al cónyuge superviviente, se adjudicará preferentemente a este, computándose para la valoración del haber hereditario que le corresponda.

2. El derecho de adjudicación preferente al cónyuge superviviente no se reconocerá en aquellos casos en los que la defunción de uno de los cónyuges haya sido causada por violencia doméstica ejercida por el sobreviviente y este haya sido condenado por la muerte dolosa del otro en sentencia firme.

3. En els casos de nul·litat, separació o divorci, caldrà ajustar-se al contingut del conveni regulador judicialment aprovat i, si no n'hi ha, l'ús de l'habitatge familiar correspondrà als fills i al cònjuge en la companyia del qual queden. Quan alguns dels fills queden en la companyia d'un i els restants en la de l'altre, el jutge resoldrà allò que corresponga. Si no hi ha fills podrà acordar-se que l'ús d'aquests béns, pel temps que prudencialment es fixe, corresponga al cònjuge no titular, sempre que les circumstàncies ho aconsellen i el seu interès siga el més necessitat de protecció.

CAPÍTOL IV La carta de núpcies

Article 22

Capacitat d'obrar per a capitular

Poden atorgar carta de núpcies els que poden vàlidament contraure matrimoni. Quan aquesta atribuesca drets sobre béns d'un contraent menor a l'altre cònjuge, aquell necessitarà, si és el cas, per a l'atorgament eficaç de la carta de núpcies, els complements de capacitat previstos en l'article 323 del Codi civil.

Article 23

La capacitat d'obrar per a atorgar carta de núpcies onerosa

Si alguna disposició capitular imposa mode o contra-prestació al contraent menor, aquest necessitarà per a la seua acceptació, si és el cas, els complements de capacitat dels seus pares, o persones que exercesquen càrrecs tutelars, o de l'altre cònjuge després de la celebració del matrimoni si aquest es major d'edat, en els termes resultants dels articles 323 i 324 del Codi civil.

Article 24

La carta de núpcies de la incapacitat

La possibilitat que un incapacitat judicialment atorgue eficaçment carta de núpcies dependrà del que resulte de la sentència d'incapacitació.

Article 25

El contingut de la carta de núpcies

En la carta de núpcies es pot establir el règim econòmic del matrimoni i qualssevol altres pactes de naturalesa patrimonial o personal entre els cònjuges o a favor d'ells, dels seus fills nascuts o per nàixer, ja perquè produesquen efectes durant el matrimoni o fins i tot després de la dissolució d'aquest, sense més límits que el que estableix aquesta llei, el que resulte del costum i el que impose la igualtat absoluta de drets i obligacions entre els consorts dins del seu matrimoni.

Article 26

Moment de l'atorgament de la carta de núpcies i el seu règim de modificació

1. La carta de núpcies es podrà atorgar abans de celebrar el matrimoni o després de la celebració, però, en tot cas, no més produirà efecte una vegada que aquest es contraiga.

3. En los casos de nulidad, separación o divorcio, habrá que ajustarse al contenido del convenio regulador judicialmente aprobado y, en su defecto, el uso de la vivienda familiar corresponderá a los hijos y al cónyuge en cuya compañía queden. Cuando algunos de los hijos queden en la compañía de uno y los restantes en la del otro, el juez resolverá lo que corresponda. No habiendo hijos, podrá acordarse que el uso de tales bienes, por el tiempo que prudencialmente se fije, corresponda al cónyuge no titular, siempre que las circunstancias lo aconsejen y su interés sea el más necesitado de protección.

CAPÍTULO IV La carta de nupcias

Artículo 22

Capacidad de obrar para capitular

Pueden otorgar carta de nupcias los que pueden válidamente contraer matrimonio. Cuando esta atribuya derechos sobre bienes de un contrayente menor al otro cónyuge, aquel necesitará en su caso, para el eficaz otorgamiento de la carta de nupcias, los complementos de capacidad previstos en el artículo 323 del Código civil.

Artículo 23

La capacidad de obrar para otorgar carta de nupcias onerosa

Si alguna disposición capitular impone modo o contra-prestación al contrayente menor, este necesitará para su aceptación, en su caso, los complementos de capacidad de sus padres, o personas que ejerzan cargos tutelares, o del otro cónyuge después de la celebración del matrimonio si este es mayor de edad, en los términos resultantes de los artículos 323 y 324 del Código civil.

Artículo 24

La carta de nupcias de la incapacidad

La posibilidad de que un incapacitado judicialmente otorgue eficazmente carta de nupcias dependerá de lo que resulte de la sentencia de incapacitación.

Artículo 25

El contenido de la carta de nupcias

En la carta de nupcias se puede establecer el régimen económico del matrimonio y cualquier otro pacto de naturaleza patrimonial o personal entre los cónyuges o a favor de ellos, de sus hijos nacidos o por nacer, ya para que produzcan efectos durante el matrimonio o incluso después de la disolución del mismo, sin más límites que lo establecido en esta ley, lo que resulte de la costumbre y lo que imponga la absoluta igualdad de derechos y obligaciones entre los consortes dentro de su matrimonio.

Artículo 26

Momento del otorgamiento de la carta de nupcias y su régimen de modificación

1. La carta de nupcias se podrá otorgar antes de celebrar el matrimonio o después de su celebración. Sin embargo, en todo caso, sólo producirá efecto una vez que este se contraiga.

2. Igualment, la carta de núpcies es podrà modificar, en tot o en part, per les mateixes persones que van constituir el dret, deure, funció o facultat, personal o patrimonial, la modificació del qual es pretenga, sense perjudici dels drets adquirits per tercers de bona fe abans de la publicitat registral de la modificació esmentada o del moment del seu coneixement efectiu si aquest ha sigut anterior.

Article 27

Requisits formals de la carta de núpcies i oposabilitat a tercers

1. Perquè siga vàlida la carta de núpcies i les modificacions d'aquesta s'han d'atorgar en escriptura pública.

2. Només seran oposables a tercers des de la seua inscripció en el Registre Civil, llevat que es prove que aquestos tercers tenien coneixement de l'atorgament o de la modificació i del seu contingut abans de la seua publicitat registral.

Article 28

Ineficàcia i nul·litat de la carta de núpcies

1. La carta de núpcies esdevé ineficaç en els casos de dissolució del matrimoni per nul·litat o divorci i també en els casos de separació. En aquestos supòsits, els cònjuges, en el conveni regulador corresponent, podran ratificar, modificar o posar fi a determinats drets, obligacions o funcions constituïts per ells en la carta de núpcies, sempre que això no siga incompatible amb la seua nova situació personal.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, la nul·litat, la separació o el divorci no poden suposar perjudici personal o reducció dels drets patrimonials que es van constituir en la carta de núpcies a favor dels fills o de terceres persones, llevat que aquestos renunciïn o que aquestes situacions personals o drets patrimonials siguen radicalment incompatibles amb la nova situació sorgida de la nul·litat, la separació o el divorci.

3. La nul·litat o la ineficàcia del negoci capitular es regirà per les normes de la nul·litat o ineficàcia dels contractes.

Article 29

Els drets concedits per tercers en la carta de núpcies ineficaç

1. Els drets constituïts per tercers a favor dels cònjuges en la carta de núpcies s'entendran atribuïts per raó del seu matrimoni i, en principi, quedaran extingits per la dissolució o la separació matrimonial dels consorts, llevat que, a pesar de constituir-se en els capítols, tinguen una causa jurídica distinta que no faça incompatible el seu manteniment amb la nova situació dels beneficiaris o titulars d'aquestos.

2. Els drets constituïts en carta de núpcies per tercers a favor dels fills nascuts o naixedors dels contraents no s'extingiran només pel fet de la dissolució o la separació del matrimoni dels seus pares, tret que el manteniment d'aquestos drets siga radicalment incompatible amb aquesta nova situació.

Article 30

Eficàcia de la carta de núpcies després de la mort d'un dels cònjuges

Allò pactat en carta de núpcies entre els contraents o entre aquestos i tercers pot tenir, depenent de la natura

2. Igualmente, la carta de nupcias se podrá modificar, en todo o en parte, por las mismas personas que constituyeron el derecho, deber, función o facultad, personal o patrimonial, cuya modificación se pretenda, sin perjuicio de los derechos adquiridos por terceros de buena fe antes de la publicidad registral de dicha modificación o del momento de su efectivo conocimiento si este ha sido anterior.

Artículo 27

Requisitos formales de la carta de nupcias y oponibilidad a terceros

1. Para su validez, la carta de nupcias y sus modificaciones se deben otorgar en escritura pública.

2. Sólo serán oponibles a terceros desde su inscripción en el Registro Civil, excepto que se pruebe que tales terceros tenían conocimiento del otorgamiento o de la modificación y de su contenido antes de su publicidad registral.

Artículo 28

Ineficacia y nulidad de la carta de nupcias

1. La carta de nupcias se tomará ineficaz en los casos de disolución del matrimonio por nulidad o divorcio y también en los casos de separación. En estos supuestos, los cónyuges, en el correspondiente convenio regulador, podrán ratificar, modificar o poner fin a determinados derechos, obligaciones o funciones constituidos por ellos en la carta de nupcias siempre que eso no sea incompatible con su nueva situación personal.

2. Sin perjuicio de lo que establece el apartado anterior, la nulidad, la separación o el divorcio no pueden suponer perjuicio personal o reducción de los derechos patrimoniales que se constituyeron en la carta de nupcias a favor de los hijos o de terceras personas, excepto que estos renunciïn o que tales situaciones personales o derechos patrimoniales sean radicalmente incompatibles con la nueva situación surgida de la nulidad, la separación o el divorcio.

3. La nulidad o ineficacia del negocio capitular se regirá por las normas de la nulidad o ineficacia de los contratos.

Artículo 29

Los derechos concedidos por terceros en la carta de nupcias ineficaces

1. Los derechos constituidos por terceros a favor de los cónyuges en la carta de nupcias se entenderán atribuidos por razón de su matrimonio y, en principio, quedarán extinguidos por la disolución o separación matrimonial de los consortes, excepto que, a pesar de constituirse en los capítulos, tengan una causa jurídica distinta que no haga incompatible su mantenimiento con la nueva situación de los beneficiarios o titulares de los mismos.

2. Los derechos constituidos en carta de nupcias por terceros a favor de los hijos nacidos o nacedores de los contrayentes no se extinguirán por el sólo hecho de la disolución o la separación del matrimonio de sus padres, a menos que el mantenimiento de tales derechos sea radicalmente incompatible con esta nueva situación.

Artículo 30

Eficacia de la carta de nupcias después de la muerte de uno de los cónyuges

Lo pactado en carta de nupcias entre los contrayentes o entre estos y terceros puede tener, dependiendo de la natu-

lesa i causa d'allò que s'ha acordat, vigència i eficàcia després de la mort de qualsevol dels consorts en els mateixos termes pactats o en els que resulten de la concreció o ratificació testamentària de la previsió capitular, si és el cas.

CAPÍTOL V

Les donacions per raó de matrimoni

Article 31

Concepte

Són donacions per raó de matrimoni, o donacions propter nuptias, les que els cònjuges s'efectuen entre ells mateixos o les que reben de tercers en consideració al matrimoni que es va a celebrar o que s'ha celebrat o per a ajudar a l'alçament de les càrregues de la família.

Article 32

Capacitat

1. Tenen capacitat per a fer aquestes donacions els que poden contractar i disposar dels seus béns.

2. La capacitat per a acceptar-les és l'exigida per a contractar matrimoni.

3. Els cònjuges poden donar-se béns entre ells mateixos, tant abans de la celebració del matrimoni, en atenció a aquest o no, com després de la celebració o després de la separació.

4. Igualment, a l'hora de la dissolució del matrimoni podran realitzar-se donacions entre ells mateixos, per raó del vincle que existia entre ells fins a eixe moment.

Article 33

Objecte de la donació propter nuptias.

La donació universal de la nua propietat.

Presumpció de donació per meitat als cònjuges

1. Poden ser objecte de donació qualsevol classe de béns, universalitats de béns, drets i accions.

2. És vàlida la donació pels pares al fill o filla que es casa i al seu consort, o bé només al fill o filla, de la nua propietat de tots els béns i drets dels donants, que es reserven l'usufructe d'aquests béns, ja siga amb caràcter successiu per al cas de defunció d'un d'aquests, o sense aquest caràcter.

3. Llevat que el donant dispose una altra cosa, les donacions fetes a favor dels esposos, per raó del seu matrimoni, es presumeixen fetes per meitat entre ells.

Article 34

La forma de les donacions propter nuptias

1. Les donacions per raó de matrimoni podran fer-se en carta de nupcias, escriptura separada de donació, testament, codicil o en qualsevol disposició d'última voluntat. Si tenen com a objecte béns immobles, hauran de fer-se necessàriament en escriptura pública.

2. Les donacions per raó de matrimoni entre els cònjuges es faran en la carta de nupcias o respectant els usos i costums del lloc. En tot cas la donació de béns immobles requerirà l'atorgament d'escriptura pública.

raleza y causa de lo que se ha acordado, vigencia y eficacia después de la muerte de cualquiera de los consortes en los mismos términos pactados o en los que resulten de la concreción o ratificación testamentaria de la previsión capitular, en su caso.

CAPÍTULO V

Las donaciones por razón de matrimonio

Artículo 31

Concepto

Son donaciones por razón de matrimonio, o donaciones propter nuptias, las que los cónyuges se efectúen entre sí o las que reciban de terceros en consideración al matrimonio que se va a celebrar o que se ha celebrado o para ayudar al alzamiento de las cargas de la familia.

Artículo 32

Capacidad

1. Tienen capacidad para hacer estas donaciones los que pueden contratar y disponer de sus bienes.

2. La capacidad para aceptarlas es la exigida para contractar matrimonio.

3. Los cónyuges pueden darse bienes entre sí, tanto antes de la celebración del matrimonio, en atención al mismo o no, como después de su celebración o después de su separación.

4. Igualmente, a la hora de la disolución del matrimonio podrán realizarse donaciones entre sí, por razón del vínculo que existía entre ellos hasta ese momento.

Artículo 33

Objeto de la donación propter nuptias.

La donación universal de la nuda propiedad.

Presunción de donación por mitad a los cónyuges

1. Pueden ser objeto de donación cualquier clase de bienes, universalidades de bienes, derechos y acciones.

2. Es válida la donación por los padres al hijo o hija que se casa y a su consorte, o bien solo al hijo o hija, de la nuda propiedad de todos los bienes y derechos de los donantes, reservándose estos el usufructo de tales bienes, ya sea con carácter sucesivo para el caso de defunción de uno de estos, o sin tal carácter.

3. Excepto que otra cosa disponga el donante, las donaciones hechas a favor de los esposos, por razón de su matrimonio, se presumen hechas por mitad entre ellos.

Artículo 34

La forma de las donaciones propter nuptias

1. Las donaciones por razón de matrimonio podrán hacerse en carta de nupcias, escritura separada de donación, testamento, codicilo o en cualquier disposición de última voluntad. Si tienen como objeto bienes inmuebles, deberán hacerse necesariamente en escritura pública.

2. Las donaciones por razón de matrimonio entre los cónyuges se harán en la carta de nupcias o respetando los usos y costumbres del lugar. En todo caso la donación de bienes inmuebles requerirá el otorgamiento de escritura pública.

Article 35

La revocació de les donacions per raó de matrimoni

1. Les donacions pures per raó de matrimoni són revocables per les causes establertes en el Codi civil per a les donacions en general i també si el matrimoni no se celebra o es impossible la celebració en el termini d'un any des que es va efectuar la donació, si es declara nul o es dissol, o els cònjuges se separen per causa imputable, segons la sentència, al cònjuge donatari.

Si la donació es revoca i s'han vinculat a l'alçament de les càrregues de la família els béns donats, sense perjudici de tornar a la propietat del donant, l'administració del cònjuge responsable continuarà atenent aquestes càrregues, i podrà atendre-les amb els seus fruits. Aquesta última disposició no s'aplicarà en cas que els donants se n'hagen reservat l'usufructe.

2. Les donacions remuneratòries seran ineficaces per les mateixes causes i amb els mateixos efectes que els contractes en general.

3. Les donacions modals i condicionals seran revocables, a més de per les causes assenyalades en l'apartat primer d'aquest article, per l'incompliment del mode o de la condició, o pel seu compliment si aquesta és resolutòria. El donant podrà revocar-les en el termini d'un any des que va tindre coneixement de la causa de revocació.

4. A pesar de concórrer causa de revocació de les donacions per raó de matrimoni, el donant podrà renunciar a l'exercici de la revocació de forma unilateral o convinguda amb el o els donataris, i novar, d'aquesta manera, si és el cas, la liberalitat anterior.

Article 36

La restitució subsegüent a la revocació de les donacions per raó de matrimoni

1. Els béns donats hauran de ser restituïts, a requeriment del donant, a l'estat que resulte de l'ús adequat a la seua naturalesa i segons el costum del lloc.

2. El retard en la devolució del bé, la donació del qual va ser revocada, converteix el donatari, si és culpable d'aquest retard, o a qui se li impute, en deutor dels fruits produïts per la cosa des que se li va requerir l'entrega, així com del valor del deteriorament que la cosa patisca pel mateix fet del transcurs del temps o per la culpa o negligència d'aquells, i de l'import dels danys i perjudicis patits pel revocant a causa d'aquest retard.

Article 37

La col·lació de les donacions propter nuptias

Existirà obligació per part del donatari de portar els béns donats a col·lació en l'herència del donant, en els termes que resulten de l'aplicació del dret successori valencià.

CAPÍTOL VI

Les convencions de naturalesa dotal

Article 38

Concepte de les convencions de naturalesa dotal

Els pares dels futurs contraents, qualsevol parent d'ells o terceres persones podran fer donacions de béns als futurs

Artículo 35

La revocación de las donaciones por razón de matrimonio

1. Las donaciones puras por razón de matrimonio son revocables por las causas establecidas en el Código civil para las donaciones en general y también si el matrimonio no se celebra o resulta de imposible celebración en el plazo de un año desde que se efectuó la donación, si se declara nulo o se disuelve, o los cónyuges se separan por causa imputable, según la sentencia, al cónyuge donatario.

Si la donación se revoca y se han vinculado al alzaamiento de las cargas de la familia los bienes dados, sin perjuicio de regresar a la propiedad del donante, la administración del cónyuge responsable continuará atendiendo tales cargas, el cual podrá atenderlas con sus frutos. Esta última disposición no se aplicará en caso de que los donantes se hayan reservado el usufructo.

2. Las donaciones remuneratorias serán ineficaces por las mismas causas y con los mismos efectos que los contratos en general.

3. Las donaciones modales y condicionales serán revocables, además de por las causas señaladas en el apartado primero de este artículo, por el incumplimiento del modo o de la condición, o por su cumplimiento si esta es resolutoria. El donante podrá revocarlas en el plazo de un año desde que tuvo conocimiento de la causa de revocación.

4. A pesar de concurrir causa de revocación de las donaciones por razón de matrimonio, el donante podrá renunciar al ejercicio de la revocación de forma unilateral o convenida con el o los donatarios, novando de esta manera, en su caso, la anterior liberalidad.

Artículo 36

La restitución subsiguiente a la revocación de las donaciones por razón de matrimonio

1. Los bienes dados deberán ser restituidos, a requerimiento del donante, al estado que resulte del uso adecuado a su naturaleza y según la costumbre del lugar.

2. El retraso en la devolución del bien, cuya donación fue revocada, convierte al donatario, si es culpable de dicho retraso, o a quien se le impute este, en deutor de los frutos producidos por la cosa desde que le fue requerida su entrega, así como del valor del deterioro que la cosa sufra por el mismo hecho del transcurso del tiempo o por la culpa o negligencia de aquellos, y del importe de los daños y perjuicios sufridos por el revocante a causa de tal retraso.

Artículo 37

La colación de las donaciones propter nuptias

Existirá obligación por parte del donatario de llevar los bienes dados a colación en la herencia del donante, en los términos que resulten de la aplicación del derecho sucesorio valenciano.

CAPÍTULO VI

Las convenciones de naturaleza dotal

Artículo 38

Concepto de las convenciones de naturaleza dotal

Los padres de los futuros contrayentes, cualquier pariente suyo o terceras personas podrán hacer donaciones de bienes a

consorts subjectes a la condició suspensiva de contraure matrimoni, o sense aquesta condició si el matrimoni ja s'ha celebrat, però afectaran, en tot cas, els béns donats a l'alçament de les càrregues de la família.

Article 39

Propietat, administració i disposició dels béns atribuïts als consorts en convencions de naturalesa dotal

La donació podrà atribuir la propietat dels béns donats a només un dels cònjuges o als dos, conjuntament o per quotes, però l'administració i la disposició d'aquests, en qualitat de béns afectes a l'alçament de les càrregues de la família, correspondrà als dos consorts conjuntament o a un d'ells en els casos en què només un dels cònjuges pugui atendre l'alçament de les càrregues de la família, i efectuar desembossaments o contraure compromisos en aquest sentit adequats als usos del lloc i a les circumstàncies socials i econòmiques de la família.

Article 40

Modes d'adquirir la titularitat dels béns donats en convencions dotals pel cònjuge inicialment no titular

1. Si la donació es fa conjuntament als esposos, es podrà establir el caràcter successiu d'aquesta titularitat a favor del cònjuge supervivent. Si la donació es fa per quotes indivises, el donant podrà disposar l'acreixement de la part del cònjuge premort a favor del supervivent.

2. Si la donació es fa a favor de només un dels esposos i aquest mor primer, el donant podrà establir la reversió dels béns donats a favor del qui sobrevisca.

3. En els dos casos a què es refereixen els apartats anteriors, el cònjuge supervivent tindrà la plena propietat dels béns, amb independència que hi haja, o no, càrregues de la família que atendre amb aquesta. Es considerarà, en tot cas, com a una de les càrregues, el manteniment o subministrament d'aliments civils al cònjuge supervivent fins que aquest estiga en condicions jurídiques o econòmiques de procurar-se'ls adequadament d'una altra manera.

4. No obstant el disposat en els apartats anteriors, el donant podrà, a l'hora de fer la donació, reservar-se la facultat de determinar quina proporció de béns donats revertiran en el cònjuge supervivent i quina proporció rebran els hereus del donatari premort, en funció de l'entitat de les càrregues familiars existents en el moment de la defunció del cònjuge. El donant podrà també, a l'hora de fer la donació, atribuir aquesta facultat al cònjuge supervivent o fer-la dependre de l'acord entre aquest i el donant o la persona que el donant designe.

5. La clàusula de reversió a favor del cònjuge supervivent, siga quina siga la proporció en què s'haja establert, esdevindrà ineficaz en el cas que la defunció de l'altre cònjuge s'haja produït per causa de violència domèstica exercida pel cònjuge supervivent i aquest haja resultat condemnat per la mort dolosa de l'altre en sentència judicial ferma.

Article 41

La reversió al supervivent dels béns donats en convencions dotals o del seu valor i la tenuta

1. El donant podrà establir a l'hora de fer la donació, en cas que la naturalesa dels béns així ho exigisca i sempre

los futuros consortes sujetos a la condición suspensiva de contraer matrimonio, o sin tal condición si el matrimonio ya se ha celebrado, pero afectaran, en todo caso, los bienes dados al alzamiento de las cargas de la familia.

Artículo 39

Propiedad, administración y disposición de los bienes atribuidos a los consortes en convenciones de naturaleza dotal

La donación podrá atribuir la propiedad de los bienes dados a uno solo de los cónyuges o a los dos, conjuntamente o por cuotas, pero la administración y la disposición de los mismos, en cuanto bienes afectos al alzamiento de las cargas de la familia, corresponderá a los dos consortes conjuntamente, o a uno de ellos en los casos en los que solo uno de los cónyuges pueda atender al alzamiento de las cargas de la familia, efectuando desembolsos o contrayendo compromisos en este sentido adecuados a los usos del lugar y a las circunstancias sociales y económicas de la familia.

Artículo 40

Modos de adquirir la titularidad de los bienes dados en convenciones dotales por el cónyuge inicialmente no titular

1. Si la donación se hace conjuntamente a los esposos, se podrá establecer el carácter sucesivo de tal titularidad a favor del cónyuge superviviente. Si la donación se hace por cuotas indivisas, el donante podrá disponer el acrecentamiento de la parte del cónyuge premuerto a favor del superviviente.

2. Si la donación se hace a favor de uno solo de los esposos y este muere primero, el donante podrá establecer la reversión de los bienes dados a favor de quien sobreviva.

3. En los dos casos a los que se refieren los apartados anteriores, el cónyuge superviviente tendrá la plena propiedad de los bienes, con independencia que haya, o no, cargas de la familia que atender con ellas. Se considerará, en todo caso, como una de las cargas, el mantenimiento o suministro de alimentos civiles al cónyuge superviviente hasta que este esté en condiciones jurídicas o económicas de procurárselos adecuadamente de otro modo.

4. No obstante lo dispuesto en los apartados anteriores, podrá el donante, a la hora de hacer la donación, reservarse la facultad de determinar qué proporción de bienes dados revertirán en el cónyuge superviviente y qué proporción recibirán los herederos del donatario premuerto, en función de la entidad de las cargas familiares existentes al tiempo de la defunción del cónyuge. El donante podrá también, a la hora de hacer la donación, atribuir esta facultad al cónyuge superviviente o hacerla depender del acuerdo entre este y el donante o la persona que el mismo donante designe.

5. La cláusula de reversión a favor del cónyuge superviviente, sea cual sea la proporción en la que se haya establecido, se tornará ineficaz en caso de que la defunción del otro cónyuge se haya producido por causa de violencia doméstica ejercida por el cónyuge superviviente y este haya resultado condenado por la muerte dolosa del otro en sentencia judicial firme.

Artículo 41

La reversión al superviviente de los bienes dados en convenciones dotales o de su valor y la tenuta

1. Podrá el donante establecer a la hora de hacer la donación, en caso de que la naturaleza de los bienes así lo exija y

que ho estime convenient, que el cònjuge supervivent, en compte de rebre per reversió els mateixos béns donats, reba a càrrec de l'herència del seu cònjuge premort, de la qual els béns donats formen part, el contravalor d'aquests calculat en el moment de la defunció d'aquest o a l'hora de formar l'inventari de la seua herència amb l'objecte de fer la partició, si aquest últim valor és superior a l'anterior.

2. En aquest cas, el cònjuge premort, per la seua pròpia voluntat testamentària o per imposició del donant, disposarà que mentre els seus hereus no entreguen aquest contravalor al supervivent, aquest continue, en exercici del dret de tenuta, en l'usufructe universal de tots els béns del cabal relict, i que done, si és el cas, aliments civils a càrrec d'aquest usufructe als que tinguen dret a percebre'ls del cònjuge premort. El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici del que regule el dret successor valencià i els altres drets que corresponguen al cònjuge supervivent com a conseqüència de la defunció del seu consort, i serà igualment aplicable per a garantir la reversió in natura al cònjuge supervivent dels béns donats en convencions dotals.

3. El mateix s'aplicarà, per disposició de la llei, en cas de successió intestada del cònjuge donatari premort, sense perjudici de les legítimes que, si és el cas, puguen concórrer.

4. Els drets de reversió i de tenuta a favor del cònjuge supervivent, previstos en aquest article, no s'aplicaran en cas que la defunció del cònjuge haja sigut causada per violència domèstica exercida pel sobrevivent i aquest haja estat condemnat per la mort dolosa de l'altre cònjuge en sentència judicial ferma.

Article 42

Altres possibilitats reversionals dels béns donats en convencions dotals i efectes de la falta de previsió reversional sobre aquests

1. El donant també podrà, a l'hora de fer la donació, establir la reversió dels béns donats en el moment de la defunció del cònjuge titular a favor d'ell mateix o dels parents de la línia d'on els béns procedesquen. En aquest últim cas, el parent més pròxim en grau exclourà el més remot i, si hi ha més d'un parent del mateix grau, els béns es repartiran entre ells per parts iguals.

2. Si el donant no ha previst cap reversió en el moment de fer la donació, la titularitat dels béns quedarà incorporada a l'herència del cònjuge donatari premort, sense perjudici que queden afectes a l'alçament de les càrregues de la família en la proporció que convinguen al cònjuge supervivent i als hereus del premort. Respecte als béns que queden afectes a l'alçament de les càrregues de la família, l'administració correspondrà, en tot cas, al cònjuge sobrevivent.

Article 43

Explotació agrícola, comercial o industrial donada en convenció dotal

1. Si el bé donat, afecte a l'alçament de les càrregues de la família, és una explotació agrícola, comercial o industrial, l'administració d'aquesta correspondrà a qui designe el donatari titular de l'explotació.

2. L'administrador així designat entregarà la quantitat assenyalada pel donant o, en defecte d'aquest, pel donatari o, a falta de l'un i l'altre assenyalament, la que al seu parer siga necessària, segons els usos del lloc i les circumstàncies de la família, per a atendre les necessitats d'aquesta. En tot cas, en el

siempre que lo estime conveniente, que el cónyuge superviviente, en lugar de recibir por reversión los mismos bienes dados, reciba a cargo de la herencia de su cónyuge premuerto, de la que los bienes dados forman parte, el contravalor de los mismos calculado al tiempo de la defunción de este o a la hora de formar el inventario de su herencia con el objeto de hacer la partición, si este último valor es superior al anterior.

2. En este caso, el cónyuge premuerto, por su propia voluntad testamentaria o por imposición del donante, dispondrá que mientras sus herederos no entreguen tal contravalor al superviviente, este continúe, en ejercicio del derecho de tenuta, en el usufructo universal de todos los bienes del caudal relicto, dando, en su caso, alimentos civiles a cargo de tal usufructo a los que tengan derecho a percibirlos del cónyuge premuerto. Lo dispuesto en este apartado se entiende sin perjuicio de lo que regule el derecho sucesorio valenciano y los otros derechos que puedan corresponder al cónyuge superviviente como consecuencia de la defunción de su consorte, y será igualmente aplicable para garantizar la reversión in natura al cónyuge superviviente de los bienes dados en convenciones dotales.

3. Lo mismo se observará, por disposición de la ley, en caso de sucesión intestada del cónyuge donatario premuerto, sin perjuicio de las legítimas que, en su caso, puedan concurrir.

4. Los derechos de reversión y de tenuta a favor del cónyuge superviviente, previstos en este artículo, no se aplicarán en caso de que la defunción del cónyuge haya sido causada por violencia doméstica ejercida por el sobreviviente y este haya sido condenado por la muerte dolosa del otro cónyuge en sentencia judicial firme.

Artículo 42

Otras posibilidades reversionales de los bienes dados en convenciones dotales y efectos de la falta de previsión reversional sobre los mismos

1. El donante también podrá, en el momento de hacer la donación, establecer la reversión de los bienes dados al tiempo de la defunción del cónyuge titular a favor de sí mismo o de los parientes de la línea de donde los bienes procedan. En este último caso, el pariente más próximo en grado excluirá al más remoto y, si hay más de un pariente del mismo grado, los bienes se repartirán entre ellos por partes iguales.

2. Si el donante no ha previsto ninguna reversión al hacer la donación, la titularidad de los bienes quedará incorporada a la herencia del cónyuge donatario premuerto, sin perjuicio que queden afectos al alzamiento de las cargas de la familia en la proporción que convengan al cónyuge superviviente y los herederos del premuerto. Respeto de los bienes que queden afectos al alzamiento de las cargas de la familia, la administración corresponderá, en todo caso, al cónyuge superviviente.

Artículo 43

Explotación agrícola, comercial o industrial dada en convención dotal

1. Si el bien dado, afecto al alzamiento de las cargas de la familia, es una explotación agrícola, comercial o industrial, su administración corresponderá a quien el donatario titular de la misma designe.

2. El administrador así designado entregará la cantidad señalada por el donante o, en defecto de este, por el donatario o, a falta de uno y otro señalamiento, la que a su parecer sea necesaria, según los usos del lugar y las circunstancias de la familia, para atender a las necesidades de esta. En

moment d'assenyalar aquesta quantitat, siga qui siga el que la fixe, aquest haurà de tindre en compte les exigències del bon govern empresarial en garantia de la permanència de l'explotació i dels seus compromisos socials i econòmics, així com les que resulten de la contribució adequada i necessària a l'alçament de les càrregues de la família.

TÍTOL II LA GERMANIA

Article 44

Concepte

1. La germania és una comunitat conjunta o en mà comuna de béns, pactada entre els esposos en carta de núpcies abans de contraure matrimoni, en ocasió d'aquest, o bé en qualsevol moment posterior.

2. Com la resta dels béns del matrimoni, els béns agermanats estan principalment afectes a l'alçament de les càrregues de la família.

Article 45

Composició de la germania i efectes del canvi del règim jurídic d'un bé del matrimoni valencià respecte de tercers

La germania pot comprendre tots, algun o alguns dels béns dels esposos. La seua composició pot modificar-se durant la seua vigència, tant en el sentit d'aportar-hi béns com en el d'excloure'n. En tot cas, el canvi de règim jurídic d'un bé no perjudicarà els drets adquirits per tercers abans de la publicitat registral d'aquell o abans que tinga coneixement d'aquest el tercer.

Article 46

Administració i disposició dels béns agermanats

1. Els actes d'administració i de disposició dels béns agermanats requereixen el consentiment dels dos cònjuges, i aquests poden apoderar-se a aquest efecte recíprocament. Per a resoldre els possibles conflictes que puguen sorgir com a conseqüència d'actes realitzats pels dos cònjuges en l'ús d'eixe poder recíproc, a falta d'acord entre tots els interessats, caldrà ajustar-se al que disposen els articles 1375 i següents del Codi civil.

2. Els actes d'administració o de disposició duts a terme per només un dels cònjuges podran ser ratificats per l'altre, amb efectes retroactius.

Article 47

El consentiment judicial supletori

1. Si un dels cònjuges es nega a prestar el consentiment oportú per a l'acte d'administració o de disposició pertinent, l'altre cònjuge podrà acudir a la instància judicial competent perquè, després de ponderar de l'interès de la família i els avantatges econòmics del negoci projectat en ells mateixos, l'autoritze.

2. El cònjuge que, en aquests casos, no haja prestat el seu consentiment podrà demandar judicialment la nul·litat d'aquell i sol·licitar l'anotació preventiva de la demanda

todo caso, al señalar tal cantidad, sea quien sea el que la fije, este deberá tener en cuenta las exigencias del buen gobierno empresarial en garantía de la permanencia de la explotación y de sus compromisos sociales y económicos, así como las que resulten de la adecuada y necesaria contribución al alzamiento de las cargas de la familia.

TÍTULO II LA GERMANÍA

Artículo 44

Concepto

1. La germanía es una comunidad conjunta o en mano común de bienes pactada entre los esposos en carta de nupcias antes de contraer matrimonio, con ocasión del mismo, o bien en cualquier momento posterior.

2. Como el resto de los bienes del matrimonio, los bienes hermanados están principalmente afectos al alzamiento de las cargas de la familia.

Artículo 45

Composición de la germanía y efectos del cambio del régimen jurídico de un bien del matrimonio valenciano respecto de terceros

La germanía puede comprender todos, alguno o algunos de los bienes de los esposos. Su composición puede modificarse durante su vigencia, tanto en el sentido de aportar bienes a la misma, como en el de excluir bienes de ella. En todo caso, el cambio de régimen jurídico de un bien no perjudicará los derechos adquiridos por terceros antes de la publicidad registral de aquel o antes de que tenga conocimiento del mismo el tercero.

Artículo 46

Administración y disposición de los bienes hermanados

1. Los actos de administración y de disposición de los bienes hermanados requieren el consentimiento de los dos cónyuges, pudiendo estos apoderarse a este efecto recíprocamente. Para resolver los posibles conflictos que puedan surgir como consecuencia de actos celebrados por los dos cónyuges en uso de ese poder recíproco, a falta de acuerdo entre todos los interesados, habrá que ajustarse a lo que disponen los artículos 1375 y siguientes del Código civil.

2. Los actos de administración o de disposición llevados a cabo por uno solo de los cónyuges podrán ser ratificados por el otro, con efectos retroactivos.

Artículo 47

El consentimiento judicial supletorio

1. Si uno de los cónyuges se niega a prestar el consentimiento oportuno para el acto de administración o de disposición pertinente, el otro cónyuge podrá acudir a la instancia judicial competente para que, ponderando el interés de la familia y las ventajas económicas del negocio proyectado en sí mismos, lo autorice.

2. El cónyuge que, en estos casos, no haya prestado su consentimiento podrá demandar judicialmente la nulidad de aquel y solicitar la anotación preventiva de la demanda

quan aquest acte afecte béns immobles o, si és el cas, les mesures cautelars que siguin pertinents quan es tracte de béns d'una altra naturalesa.

3. Els drets adquirits amb anterioritat a l'anotació preventiva de la demanda per tercers de bona fe no resultaran perjudicats per aquesta demanda.

Article 48

Extinció i dissolució de la germania

1. La germania s'extingeix per acord mutu dels cònjuges simultani al sotmetiment dels béns agermanats a un altre règim econòmic distint i, en tot cas, quan es dissolga el matrimoni o es separen els cònjuges, sense perjudici que aquests convinguen que la germania subsistesca convertida en una comunitat de béns en mà comuna entre els antics esposos o el sobrevivent i els hereus de l'altre.

2. Dels deutes particulars de cada cònjuge responen preferentment els seus propis béns, i en cas que no resulten aquests suficients per a atendre al pagament dels deutes esmentats, respondran els béns agermanats. A aquest efecte, el creditor podrà sol·licitar l'embargament dels béns agermanats, que serà immediatament notificat a l'altre cònjuge, i aquest podrà sol·licitar que en la traba se substituïsquen els béns per la part que en aquests ostenta el cònjuge deutor, i en aquest cas l'embargament comportarà la dissolució de la germania.

3. Si quan es dissolga la germania els cònjuges no sotmeten simultàniament els béns abans agermanats a un nou règim econòmic, es considerarà que cada un d'ells té la propietat dels que li siguin adjudicats, així com l'administració i la lliure disposició d'aquests sense més limitacions que l'afecció d'aquests béns a l'alçament de les càrregues de la família.

Article 49

La liquidació de la germania.

Possibilitat de dissociar la nua propietat i

l'usufructe de tots els béns abans agermanats

1. La divisió dels béns agermanats entre els cònjuges o entre el cònjuge sobrevivent i els hereus del premort, una vegada pagats els deutes i les càrregues de la família, es farà per meitat entre ells quan es dissolga la germania o, si és el cas, a l'hora de defunció d'un dels cònjuges.

2. També hi haurà dissolució de la germania quan s'atribueca a un cònjuge o al cònjuge sobrevivent l'usufructe vitalici de tots els béns agermanats i a l'altre cònjuge o als hereus del premort la nua propietat d'aquests.

TÍTOL III

EL RÈGIM LEGAL SUPLETORI VALENCIÀ: EL RÈGIM DE SEPARACIÓ DE BÉNS

Article 50

El règim legal supletori del matrimoni

Si no hi ha pacte entre els cònjuges respecte del règim econòmic a què ha de subjectar-se el seu matrimoni o si aquest pacte és o esdevé ineficaz, el règim econòmic matrimonial serà el de separació de béns, de manera que la celebració de les núpcies, excepte el que convinguen els contraents, no afectarà, per ella mateixa, ni la composició dels seus patrimonis respectius, ni les facultats civils que ostenten sobre els mateixos, que quedaran, sense perjudici del

cuando tal acto afecte a bienes inmuebles o, en su caso, las medidas cautelares que resulten pertinentes cuando se trate de bienes de otra naturaleza.

3. Los derechos adquiridos con anterioridad a la anotación preventiva de la demanda por terceros de buena fe no resultarán perjudicados por esta demanda.

Artículo 48

Extinción y disolución de la germanía

1. La germanía se extingue por mutuo acuerdo de los cónyuges simultáneo al sometimiento de los bienes hermanados a otro régimen económico distinto y, en todo caso, al disolverse el matrimonio o separarse los cónyuges, sin perjuicio de que estos convingan que la germanía subsista convertida en una comunidad de bienes en mano común entre los antiguos esposos o el sobreviviente y los herederos del otro.

2. De las deudas particulares de cada cónyuge responden preferentemente sus propios bienes, y en caso de no resultar estos suficientes para atender al pago de dichas deudas, responderán los bienes hermanados. A estos efectos, el acreedor podrá solicitar el embargo de los bienes hermanados, que será inmediatamente notificado al otro cónyuge, y este podrá solicitar que en la traba se sustituyan aquellos bienes por la parte que en ellos ostenta el cónyuge deutor, en cuyo caso el embargo comportará la disolución de la germanía.

3. Si al disolverse la germanía los cónyuges no someten simultáneamente los bienes antes hermanados a un nuevo régimen económico, se entenderá que cada uno de ellos tiene la propiedad de los que le resulten adjudicados, su administración y libre disposición sin más limitaciones que su afección al alzamiento de las cargas de la familia.

Artículo 49

La liquidación de la germanía.

Posibilidad de dissociar la nuda propiedad y

el usufructo de todos los bienes antes hermanados

1. La división de los bienes hermanados entre los cónyuges o entre el cónyuge sobreviviente y los herederos del premuerto, una vez pagadas las deudas y las cargas de la familia, se hará por mitad entre ellos cuando se disuelva la germanía o, en su caso, a la hora de defunción de uno de los cónyuges.

2. Cabe también la disolución de la germanía atribuyendo a un cónyuge o al cónyuge sobreviviente el usufructo vitalicio de todos los bienes hermanados y al otro cónyuge o a los herederos del premuerto la nuda propiedad de los mismos.

TÍTULO III

EL RÉGIMEN LEGAL SUPLETORIO VALENCIANO: EL RÉGIMEN DE SEPARACIÓN DE BIENES

Artículo 50

El régimen legal supletorio del matrimonio

Si no hay pacto entre los cónyuges respecto del régimen económico al que debe sujetarse su matrimonio o si tal pacto es o se vuelve ineficaz, el régimen económico matrimonial será el de separación de bienes, de manera que la celebración de las nupcias, excepto lo que convingan los contrayentes, no afectará, por sí sola, ni a la composición de sus patrimonios respectivos, ni a las facultades civiles que ostentan sobre los mismos, que quedarán, sin perjuicio del

principi de responsabilitat patrimonial universal, afectes especialment a l'alçament de les càrregues del matrimoni i de la família en la proporció que els cònjuges convinguen i, en defecte d'açò, en proporció a la quantia i a les rendes que els formen.

Article 51

La responsabilitat patrimonial individual de cada cònjuge

De les obligacions i responsabilitats que contraiga cada cònjuge en l'exercici de la seua llibertat civil patrimonial i sense relació amb el deure de contribuir a l'alçament de les càrregues de la família, respondrà ell mateix exclusivament amb tots els seus béns presents i futurs.

Article 52

Atribució per mitat dels béns posseïts pels cònjuges sense títol

1. Quan no es puga acreditar a quin dels cònjuges pertany algun bé o dret posseït per ells, els correspondrà per meitat, i es respectarà sempre el millor dret que sobre el bé esmentat corresponga a terceres persones.

2. Aquests béns i qualssevol altres de titularitat conjunta estan afectes, igual que els de titularitat privativa de cada consort, a l'alçament de les càrregues de la família.

Article 53

L'afecció dels béns dels cònjuges a l'alçament de les càrregues de la família i el concepte d'aquestes

Els béns dels cònjuges estan prioritàriament afectes a l'alçament de les càrregues de la família. Tindran la consideració de càrregues de la família les referides en l'article 9 d'aquesta llei.

Article 54

Les despeses realitzades i les obligacions contraïdes en l'exercici de la potestat domèstica ordinària

1. Qualsevol dels cònjuges pot, per ell mateix, actuar amb eficàcia jurídica per a atendre les necessitats ordinàries de la família, de conformitat amb els usos del lloc i les circumstàncies d'aquesta.

2. Els deutes contraïts en l'exercici de la potestat domèstica ordinària dirigida a la satisfacció de les càrregues del matrimoni i de la família seran satisfetes pel cònjuge que va contraure el deute o pels dos cònjuges solidàriament front al creditor. En la relació interna entre els cònjuges, cada un respondrà pels deutes contraïts per a aquesta finalitat en proporció als seus recursos econòmics respectius.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única

El tractament fiscal de les aportacions a la germania i les adjudicacions resultants de la liquidació total o parcial d'aquestes s'assimilarà, en allò que depenga de les competències de La Generalitat, al que reben els mateixos actes en la societat a guany.

del principio de responsabilidad patrimonial universal, afectos especialmente al alzamiento de las cargas del matrimonio y de la familia en la proporción que los cónyuges convingan y, en su defecto, en proporción a su cuantía y a las rentas que los formen.

Artículo 51

La responsabilidad patrimonial individual de cada cónyuge

De las obligaciones y responsabilidades que contraiga cada cónyuge en el ejercicio de su libertad civil patrimonial y sin relación con el deber de contribuir al alzamiento de las cargas de la familia, responderá el mismo exclusivamente con todos sus bienes presentes y futuros.

Artículo 52

Atribución por mitad de los bienes poseídos por los cónyuges sin título

1. Cuando no se pueda acreditar a cuál de los cónyuges pertenece algún bien o derecho poseído por ellos, les corresponderá por mitad, respetando siempre el mejor derecho que sobre el citado bien pueda corresponder a terceras personas.

2. Estos bienes y cualquier otro de titularidad conjunta están afectos, igual que los de titularidad privativa de cada consorte, al alzamiento de las cargas de la familia.

Artículo 53

La afección de los bienes de los cónyuges al alzamiento de las cargas de la familia y el concepto de estas

Los bienes de los cónyuges están prioritariamente afectos al alzamiento de las cargas de la familia. Tendrán la consideración de cargas de la familia las referidas en el artículo 9 de la presente ley.

Artículo 54

Los gastos realizados y las obligaciones contraídas en el ejercicio de la potestad doméstica ordinaria

1. Cualquiera de los cónyuges puede, por sí solo, actuar con eficacia jurídica para atender a las necesidades ordinarias de la familia, conforme a los usos del lugar y a las circunstancias de la misma.

2. Las deudas contraídas en el ejercicio de la potestad doméstica ordinaria dirigida a la satisfacción de las cargas del matrimonio y de la familia serán satisfechas por el cónyuge que contrajo la deuda o por los dos cónyuges solidariamente frente al acreedor. En la relación interna entre los cónyuges, cada uno responderá por las deudas contraídas a tal fin en proporción a sus respectivos recursos económicos.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Única

El tratamiento fiscal de las aportaciones a la germanía y las adjudicaciones resultantes de su liquidación total o parcial se asimilará, en aquello que dependa de las competencias de La Generalitat, al que reciban los mismos actos en la sociedad de gananciales.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

1. Els matrimonis celebrats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, sense perjudici que acorden en carta de núpcies el que consideren convenient respecte al règim econòmic del seu matrimoni o altres matèries pròpies d'aquella, quedaran sotmesos a la societat a guanyos previstos en el Codi civil, com a règim econòmic legal supletori de primer grau del seu matrimoni.

2. No obstant l'anterior, si s'hagueren atorgat capitulacions matrimonials amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei, conservaran aquestes la seua validesa, i s'aplicarà el règim a què els esposos es van acollir voluntàriament, sense perjudici de la facultat d'atorgar noves capitulacions a l'empara de la nova legislació.

3. Els matrimonis contraïts amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei s'acolliran al règim econòmic matrimonial de separació de béns que estableix com a legal supletori, llevat que en carta de núpcies pacten un règim distint.

Segona

Fins que s'aprove i entre en vigor el dret successori valencià, la referència a aquest, que es conté en l'article 37 d'aquesta llei, es considerarà realitzada al Codi civil.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Aquesta llei es dicta a l'empara de la competència que l'article 49.1.2a de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana atribueix a La Generalitat, per a conservar, modificar i desenvolupar el dret foral civil valencià, i recuperar el seu contingut pel que fa al règim econòmic matrimonial, en plena harmonia amb la Constitució i la realitat social i econòmica valenciana, tal com preceptuen l'article 7 i la disposició transitòria tercera de l'Estatut d'autonomia.

Segona

El Codi civil, en totes les matèries regides en aquesta llei, tindrà vigència, amb caràcter de dret supletori, en defecte d'aquesta llei, el costum, els principis generals de l'ordenament jurídic valencià en matèria econòmica matrimonial, i la doctrina jurisprudencial civil del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

Tercera

En exercici de la llibertat de pactes que consagra aquesta llei, els cònjuges podran acollir-se en bloc a qualsevol dels règims econòmics matrimonials que regula el Codi civil que no siga incompatible amb les disposicions imperatives contingudes en aquesta llei.

Quarta

Aquesta llei entrarà en vigor en el termini d'un mes des de la publicació en el *Diari Oficial de La Generalitat*.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

1. Los matrimonios celebrados antes de la entrada en vigor de la presente ley, sin perjuicio de que puedan acordar en carta de nupcias lo que estimen conveniente con respecto al régimen económico de su matrimonio u otras materias propias de aquella, quedarán incursos a la sociedad de gananciales previstos en el Código civil, como régimen económico legal supletorio de primer grado de su matrimonio.

2. No obstante lo anterior, si se han otorgado capitulaciones matrimoniales con anterioridad a la entrada en vigor de esta ley, conservarán estas su validez, resultando de aplicación el régimen al que los esposos se acogieron voluntariamente, sin perjuicio de la facultad de otorgar nuevas capitulaciones al amparo de la nueva legislación.

3. Los matrimonios contraídos con posterioridad a la entrada en vigor de la presente ley quedarán acogidos al régimen económico matrimonial de separación de bienes establecido en la misma como legal supletorio, excepto que en carta de nupcias pacten un régimen distinto.

Segunda

Hasta que se apruebe y entre en vigor el derecho sucesorio valenciano, la referencia al mismo, que se contiene en el artículo 37 de la presente ley, se entenderá realizada al Código civil.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

La presente ley se dicta al amparo de la competencia que el artículo 49.1.2a del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana atribuye a La Generalitat, para conservar, modificar y desarrollar el derecho foral civil valenciano, recuperando su contenido en lo concerniente al régimen económico matrimonial en plena armonía con la Constitución y la realidad social y económica valenciana, tal y como preceptúan el artículo 7 y la disposición transitoria tercera del Estatuto de autonomía.

Segunda

El Código civil, en todas las materias regidas en esta ley, tendrá vigencia, con carácter de derecho supletorio, en defecto de la presente ley, la costumbre, los principios generales del ordenamiento jurídico valenciano, en materia económica matrimonial, y la doctrina jurisprudencial civil del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana.

Tercera

En ejercicio de la libertad de pactos que consagra esta ley, los cónyuges podrán acogerse en bloque a cualquiera de los regímenes económicos matrimoniales que regula el Código civil que no sea incompatible con las disposiciones imperativas contenidas en esta ley.

Cuarta

La presente ley entrará en vigor en el plazo de un mes desde su publicación en el *Diario Oficial de La Generalidad*.